

лѣтне Турцитѣ давали тука да се работи рудата и правяли отъ нея сръбърни монети, нѣ отъ 200 години тия Кратовски рудници пропаднѣхъ, както ония, слѣдъ турското за воевание, въ Сърбия и Босна.

Пжтешествието на Словенеца Курипешичъ въ Цариградъ на нѣмски печатано г. 1531, приказва, какъ сж пристигнали пжтниците въ 1530 на 30 Септемврий на пжтя отъ Враца за София въ градецъ Брѣзникъ „гдѣто имало и много сръбърни руди“. Извѣстието на Курипешича за сръбърнитѣ рудници въ Брѣзникъ е съвсѣмъ уединено.

Познатъ галенитъ въ Княжество България се намира на двѣ мѣста: въ Рупский долъ, $\frac{1}{4}$ часъ на сѣверъ отъ Чипровецъ и въ Етрополский Балканъ.

Споредъ направената анализа въ виенский царский лабораториумъ този е количественний съставъ на Етрополский галенитъ.

Галенитъ :

Олово	(Pb)		85.535
Сѣра	(S)		13.235
Сръбро	(Ag)		0.148
Кремъчна кис.	(SiO ²)		1.082
Всичко . . .			100.000

Г. Златарский (Пер. Списание IV) пише за Етрополскитѣ рудници: „Въ гранитно-сиенитенъ, массивенъ комплексъ на лѣво отъ прохода, по брѣговетѣ на Киселенский долъ откриватъ се минерални жили съ галенитъ и марказитъ.

Жилитѣ текжтъ, почти успоредно, въ посока отъ Истокъ къмъ Западъ; тѣ сж вертикално положени. До сега открититѣ петъ жилки сж до 2, 4, 5 и 8 с. м. дебели. Първата жилка е особено тънка; тя нѣма на повърхността по-вече отъ 2 с. м. Испълнена е съ бѣли малки кремъчни и галенитни кристали.

Въ сжщата посока съ малкъ отклонъ (ЮИИ-СЗЗ.) намира се марказитна жица, дѣго по-вечето руда е прѣобърната въ лимонитъ; заедно съ марказитнитѣ намиратъ се и галенитни кристали.

Свободна отъ други руди и дебела до 4 с. м. галенитна жилка, вижда се не далеко отъ първата.